

[Kal Dige Bach]

lavet efter betænkningen, men muligvis omvendt.

Pernille Sams (KF):

Jeg vil gerne sige tak for de pæne ord, som forslaget jo trods alt faktisk fik hele vejen rundt, også fra ministeren. Jeg opfatter det sådan, at på langt de fleste områder er regeringen enig i forslagets ordlyd. I hvert fald forstod jeg det sådan, at man var det, for så vidt angår punkt 1 i forslaget, men at man alligevel sagde noget om, at behovet ikke var ens i de offentlige og private selskaber. Det vil jeg vende tilbage til.

Vedrørende punkt 2 i forslaget forstod jeg måske, at regeringen lagde op til en nøjere diskussion om sanktionsmulighederne, når der er tale om offentlige selskaber. Det rørte et eller andet i mig, fordi jeg tænkte, at det da er lidt underligt, hvis ministeren ikke mener, at der skal være nogen former for sanktioner, hvis et offentligt selskab ikke overholder lovgivningens regler, hvorimod vi jo har masser af sanktioner, hvis et privat selskab ikke overholder lovgivningens regler.

Ministerens bemærkninger om de manglende oplysninger i offentlige selskaber og om, at man ikke rigtig kunne suspendere aktiekursen osv., fik mig til at forstå ministeren sådan, at ministeren i virkeligheden udelukker, at et offentligt aktieselskab kan lukkes eller gå fallit. Hvis man på forhånd udelukker enhver risiko i et statselskab, er der vel ikke tale om et aktieselskab længere. Men det kan godt være, at hele debatten med de små nuancer, der trods alt er i vores forskellige opfattelse af dette her, og siden regeringen ikke bare siger, at det er smadder godt, vi stemmer for, bør tage udgangspunkt i, hvor stor forskel der i virkeligheden er på et offentligt og et privat aktieselskab. Vi mener jo i princippet ikke, at der er den store forskel, eller at der skal være den store forskel, og det er måske dér, at vandene skiller en lille smule.

Regeringen lovede at komme med et lovforslag, og det glæder vi os selvfølgelig meget til at se, men jeg vil da opfordre regeringen til også at tage udgangspunkt i, at der må være samme regler for de to typer selskaber, for der er tale om selskaber, som i princippet bør behandles ens. Vi mener, det må være helt naturligt, at skatteyderne, som er tvungne aktionæ-

rer i alle de statslige selskaber, nødvendigvis må have mindst samme ret, måske endda i endnu større grad, end der er tale om for private, men i hvert fald mindst samme ret til informationer om selskaberne, som investorer i private aktieselskaber har. For de er dog i det mindste investorer ad frivillighedens vej, mens skatteyderne er tvungne investorer, og det gør efter vores opfattelse beskyttelseshensynet endnu større.

Jeg kan ikke helt lade være med at spørge, hvad det er for beskyttelseshensyn, der får regeringen til at opretholde en vis form for forskel alligevel. Men nu må vi jo se, når regeringen kommer med sit oplæg, hvad der så i virkeligheden skiller.

Jeg er lidt i tvivl om, hvorvidt regeringen stemmer for eller imod vores beslutningsforslag. Jeg kunne forstå lidt på fru Lone Dybkjær, at det var et spørgsmål om bureaukrati, om vi ville have det til afstemning eller ej. Det opfatter jeg da sådan, at hvis det kommer til afstemning, stemmer regeringspartierne for, fordi man vel trods alt overvejende er enig. Det var da også det, vi kunne udlede af den debat, vi havde sidst. Dengang var det et lovforslag med samme indhold, og vi fik den melding, at regeringen var positiv, men af tekniske årsager – på grund af lovforslagets udformning rent teknisk – kunne man ikke stemme for. Derfor tog vi udfordringen op og har nu fremsat et beslutningsforslag, og så håber jeg da også, at regeringen bakker det op.

Vi ser meget frem til regeringens lovforslag, og det håber vi så vil opfylde det hele og måske endda mere til. For som fru Lone Dybkjær sagde, er dette kun en lille del af den totale problemstilling. Det kan da godt være, at der skal endnu mere med, men for os er dette en vigtig del, og vi er også glade for, at regeringen opfatter det som en sådan og nu som minimum i hvert fald tager fat i denne del.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Ja, det skal blive kort. Blot for at sige den enkelte ting, at det at pålægge nogen nogle pligter, som er irrelevante, kan da bare forårsage, at Folketinget bliver lidt til grin. Det var det, jeg prøvede antydningvis at sige i mit indlæg. Jeg kan så give et mere konkret eksempel på det for forståelsens skyld.